Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-149 d.d. 1 april 2014
(mr. P.A. Offers, voorzitter, prof.mr. E.H. Hondius en mr. B.F. Keulen, leden en mr. S.N.W. Karreman, secretaris)

Samenvatting

De werkgeefster van Consument heeft, nadat zij eerder Consument op non-actief had gesteld en hem vervolgens op staande voet had ontslagen, diverse specifieke verwijten gemaakt die volgens haar de ontbinding van de arbeidsovereenkomst wettigden. Consument heeft deze verwijten slechts in algemene bewoordingen en daarmee onvoldoende weersproken. Aangeslotene kon om die reden uitkering krachtens de verzekering weigeren op de grond dat de werkloosheid van Consument het gevolg is van hem toe te rekenen verwijtbaar gedrag of gedrag waarvan hij had kunnen weten dat dit ontslag tot gevolg kon hebben. Daaraan doet niet af dat Consument en de werkgeefster in de pro forma-procedure ten overstaan van de kantonrechter hebben verklaard dat Consument van de veranderingen in de omstandigheden geen verwijt kan worden gemaakt. Evenmin doet daaraan af dat het UWV aan Consument een uitkering krachtens de Werkloosheidswet heeft toegekend.

Consument,

tegen

TAF B.V., gevestigd te Eindhoven, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:
- stukken uit het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- brief van 8 juli 2013 van Consument, ontvangen op 9 juli 2013, met als bijlagen het door hem ondertekende klachtformulier met bijlagen;
- het verweerschrift van Aangeslotene met bijlagen;
- de repliek van Consument met bijlagen;
- de dupliek van Aangeslotene;
- de brief van 20 februari 2014 van Consument met bijlage;
- de brief van 6 maart 2014 van Consument met bijlage;
- de brief van 18 maart 2014 van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.

Beide partijen zullen het advies als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op maandag 3 maart 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
- Consument heeft met ingang van 1 februari 2010 bij Aangeslotene, die administrateur is van een buitenlandse verzekeraar, een verzekering afgesloten die onder meer voorziet in een uitkering bij werkloosheid op nader in de verzekeringsvoorwaarden omschreven condities. Het verzekerde bedrag is € 2.000,- per maand.
- In artikel 4.3 aanhef en onder d van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

> 'Voor deze verzekering bestaat geen recht op uitkering als het volgende het geval is:
> (…)
> d. Indien de werkloosheid het gevolg is van een aan verzekerde toe te rekenen verwijtbaar gedrag zoals diefstal of fraude of gedrag waarvan verzekerde had kunnen weten dat dit ontslag tot gevolg kon hebben;
> (…)'

- In artikel 4.2 van deze voorwaarden is bepaald:

> 'Voor iedere aaneengesloten periode van 30 dagen volledige en onvrijwillige werkloosheid ontvangt de verzekerde het verzekerde maandbedrag. (…) Per schadeclaim geldt een maximum van twaalf maal het verzekerde maandbedrag.'

- In een brief van 16 oktober 2012 heeft de rechtsbijstandverzekeraar van de toenmalige werkgeefster van Consument aan Consument meegedeeld dat hij, na een op non-actiefstelling op 8 oktober 2012, nu op staande voet werd ontslagen.
- In een verzoekschrift van 11 januari 2013 aan de kantonrechter heeft de werkgeefster vermeld:

> '(…)Verzoekster benadrukt dat verweerder van de ontstane situatie geen enkel verwijt kan worden gemaakt.(…)'

- Bij beschikking van 15 januari 2013 van de kantonrechter is de arbeidsovereenkomst van Consument per laatstgenoemde datum ontbonden. Rechtsoverweging 2.4 van de beschikking luidt:

> 'Partijen hebben benadrukt dat de verwerende partij van de veranderingen in de omstandigheden geen verwijt kan worden gemaakt.'

- Aangeslotene heeft aan Consument uitkering krachtens de door hem gesloten verzekering ontzegd.

4. De vordering en grondslagen

4.1 Consument vordert dat Aangeslotene alsnog met ingang van 15 januari 2013, met een wachttijd van 30 dagen, tot uitkering van het verzekerde bedrag overgaat tot het einde van zijn werkloosheid.
4.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

Consument werd ten onrechte op staande voet ontslagen. Zijn ex-werkgeefster heeft op allerlei manieren geprobeerd hem op iets te betrappen teneinde hem in verband met de slechte gang van zaken in het bedrijf op voor het bedrijf zo gunstig mogelijke condities te kunnen ontslaan. In de ontslagbrief van 16 oktober 2012 staan allerlei leugens, die bovendien louter stellingen zijn waartegen Consument gemotiveerd verweer heeft gevoerd. Aangeslotene legt deze loutere stellingen van de werkgeefster nu als waar en onbetwist door Consument ten grondslag aan haar afwijzend standpunt. De werkgeefster heeft later zelf bij de rechter benadrukt dat Consument van de ontstane situatie geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Daarmee zijn de eerdere stellingen van de werkgeefster achterhaald. Bij een verwijtbaar ontslag ontvangt men geen Werkloosheidswetuitkering: Consument ontvangt deze uitkering wel.

4.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.

- Uit de stukken blijkt dat Consument aanvankelijk werkte als onafhankelijke tussenpersoon. Hij verkeerde in 2006 in zwaar weer. Zijn nu ex-werkgeefster heeft daarom het klantenbestand van Consument overgenomen en Consument in dienst genomen.
- Reden van het ontslag op staande voet was dat bij diverse klanten van de werkgeefster lopende polissen waren geroyeerd en dat Consument via een andere tussenpersoon voor deze klanten nieuwe verzekeringen had gesloten. Daarnaast had Consument zonder medeweten van de werkgeefster een 0900-nummer geopend waar klanten tegen betaling met Consument contact konden opnemen. Bovendien had Consument geweigerd om vanuit het kantoor van de werkgeefster klanten te benaderen voor de verkoop van schadeverzekeringen. Consument heeft daartegen (slechts) aangevoerd dat de arbeidsovereenkomst geen verbod op nevenwerkzaamheden bevat en evenmin een concurrentie- of relatiebeding. Hij heeft daarmee de stellingen van de werkgeefster onvoldoende weersproken. Aangeslotene meent dan ook van de juistheid van de stellingen van de werkgeefster te mogen uitgaan. Dat de arbeidsovereenkomst geen verbod op nevenwerkzaamheden bevat en evenmin een concurrentie- of relatiebeding neemt bovendien niet weg dat voormeld handelen in strijd is met een goed werknemerschap.
- De werkgeefster heeft zekerheidshalve op 17 december 2012 een voorwaardelijk verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst voor het geval het ontslag op staande voet niet terecht zou zijn ingediend bij de kantonrechter.
- Vervolgens is er tussenpartijen een regeling getroffen waarbij de arbeidsovereenkomst door middel van een pro forma verzoekschriftprocedure (op neutrale gronden) eindigde zonder toekenning van een ontslagvergoeding. Op grond van die regeling heeft de werkgeefster op 11 januari 2013 een nieuw verzoekschrift ingediend. Op 15 januari 2013 heeft de kantonrechter de ontbinding van de arbeidsovereenkomst uitgesproken.
- Consument stelt dat zijn werkgeefster op allerlei manieren geprobeerd heeft hem op iets te betrappen. Er waren echter objectieve externe signalen die voor de werkgeefster aanleiding waren nader onderzoek in te stellen. Bovendien is de stelling van Consument niet relevant. Het gaat erom dat hij gedrag vertoonde waarvan hij had kunnen begrijpen dat dit ontslag tot gevolg kon hebben.
- Uit het door de werkgeefster gedane onderzoek blijkt dat de verzekeringen op initiatief van Consument zelf bij een andere tussenpersoon zijn ondergebracht. Bovendien heeft

Consument niet gesteld of onderbouwd dat hij enige poging heeft gedaan om de klanten voor de werkgeefster te behouden. Deze werd daardoor benadeeld.
- Uit de stukken blijkt duidelijk dat het verwijtbare gedrag van Consument de reden voor het beëindigen van zijn dienstverband is. Dat staat los van de wijze waarop het dienstverband door tussenkomst van de kantonrechter is geëindigd. Dat Consument een WW-uitkering ontvangt, betekent niet dat hij dan ook recht op uitkering krachtens de onderhavige verzekering heeft.
- Onjuist is de stelling van Consument dat de rechter hem in het gelijk heeft gesteld. De rechter heeft immers de zaak niet inhoudelijke beoordeeld.
- Het door haar gedane beroep op artikel 4.1 aanhef en onder e van de verzekeringsvoorwaarden, welk artikel vereist dat de verzekerde voordat hij werkloos werd minimaal twaalf maanden onafgebroken in dienstbetrekking voor tenminste zestien uur per week werkte, handhaaft Aangeslotene gelet op de tijdens de onderhavige procedure ontvangen brief van 8 mei 2013 van het UWV niet langer.

5. Beoordeling

5.1 In haar oorspronkelijke voorwaardelijke verzoekschrift heeft de werkgeefster van Consument, nadat zij eerder Consument op non-actief had gesteld en hem vervolgens op staande voet had ontslagen, diverse specifieke verwijten aan het adres van Consument geformuleerd die volgens haar de ontbinding van de tussen hen bestaande arbeidsovereenkomst wettigden. Consument heeft deze verwijten slechts in algemene bewoordingen en daarmee onvoldoende weersproken. Aangeslotene kon om die reden met een beroep op het hierboven onder **3. Feiten** geciteerde uit artikel 4.3 aanhef en onder d van de verzekeringsvoorwaarden uitkering krachtens de verzekering ontzeggen op de grond dat de werkloosheid van Consument het gevolg is van aan hem toe te rekenen verwijtbaar gedrag of gedrag waarvan hij had kunnen weten dat dit ontslag tot gevolg kon hebben.
5.2 Daaraan doet niet af dat Consument en de werkgeefster later, om tot beëindiging van de bestaande arbeidsovereenkomst te komen en mede ter behoud door Consument van zijn recht op een werkloosheidswetuitkering, ten overstaan van de kantonrechter hebben verklaard dat Consument van de veranderingen in de omstandigheden geen verwijt kan worden gemaakt en de kantonrechter dit in zijn ontbindingsbeschikking heeft overgenomen.
5.3 Daaraan doet ook niet af dat het UWV aan Consument een uitkering krachtens de Werkloosheidswet heeft toegekend. De onderhavige verzekering kent eigen criteria en voorwaarden en bepaalt niet dat Aangeslotene immer de beslissing van het UWV zal volgen.

6. Beslissing

De Commissie wijst bij wege van bindend advies de vordering van Consument af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.